

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ.

A, τὸ πρῶτον στοιχ. τοῦ Γαλλ. ἀλφαβήτου. || il ne sait ni a ni b, εἶνε ἀναλωθήτος. **A**, ἔχει, γ' ἐν. προσ. τοῦ avoir. **S**. (μετὰ τοῦ y) ὑπάρχει, εἶνε. **A'** (μὲ βαρεῖαν), πρόθ. εἰς, ἐν, ἀπό, πρὸς, κτλ. || à Athènes, εἰς τὰς Ἀθήνας. || à Nauplie, ἐν Ναυπλίᾳ. || l'argent à la main, μὲ τὰ χρήματα ἐπὶ χειρας. || ils se prirent aux cheveux, ἐπίσθησαν ἀπὸ τὰ μαλλιά. **S**. à six heures, εἰς τὰς ἕξ (ῥάρας). || au mois, μὲ τὸν μῆνα. || à vie, διὰ βίου. **S**. servir à tel usage, χρησιμεῖν πρὸς τὸν δεῖνα σκοπὸν. || à votre santé, εἰς ὑγείαν σας. || sac à charbon, σακκὶ διὰ κάρβουνα. || pot à beurre, κουρούπι διὰ βούτυρον. || moulin à vent (à papier etc.), ἀνεμόμυλος, χαρτόμυλος, κτλ. || canne à sucre, ζαχαροκάλαμον. || marché à la volaille, ὄρνιθοπάζαρον. || arbre à fruit (ou) à fruits, δένδρον ὀπωροφόρον. || une bête à laine (à cornes etc.), ζῶον ἐπιφορὸν (κερασφόρον κτλ.). || bois à brûler, ξύλα καύσιμα. || fou à lier, τρελλὰ διαδέσιμον. || maître à danser, χοροδιδάσκαλος. || ils commencent à hurler et à crier, ἀρχίζουσιν νὰ ὀρώωνται καὶ

νὰ κραυγάζωσι. || à vrai dire, ἀληθῶς εἰπεῖν. || à l'œuvre on connaît l'ouvrier, ἐκ τοῦ ἔργου γνωρίζεται ὁ τεχνίτης. || de nation à nation, de citoyen à citoyen etc., μεταξὺ ἔθνους καὶ ἔθνους (πολίτου καὶ πολίτου κτλ.). **S**. mot à mot, λέξιν πρὸς λέξιν. || mesurer à l'aune, μετρᾶν μὲ τὸν πήχυν. || marcher à pas lents, βραδυπορεῖν. || au fil de l'épée, ἐν στόματι μαχαίρας. || à trois francs, πρὸς τρεῖς δραχμάς. || soupe aux herbes, ζωμι μὲ χόρτα. || rôties au beurre, φρυγανιὰ μὲ βούτυρον. || table à tiroir, τράπεζα μὲ συρτάρια. || à bonne intention, μὲ καλὸν σκοπὸν. || à toute force, παντὶ σθένει. || à tort, ἀδίκως. || à bon marché, εὐθηνά. || à condition, ἐπὶ συμφωνίᾳ. || peu à peu, ὀλίγον κατ' ὀλίγον. || conformément à l'usage, κατὰ τὸ ἔθος. || sept à huit, ἐπτὰ (ἕως) ὀκτώ. || neuf à dix mille hommes, ἐννέα (ἕως) δέκα χιλιάδ. ἄνδρες. **S**. s'adresser à q., ἀποτείνεσθαι πρὸς τινα. || gloire à Dieu dans le ciel, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ. || à Monsieur un tel, τῷ Κυρίῳ (δεῖνι). **S**. aux armes! εἰς τὰ ὄπλα. || au nom du ciel! πρὸς Θεῶ.

ABACA, εἶδος φυτ. καὶ δένδρ. τῶν Ἰνδιῶν. **ABAISSE**, θ. εἶδ. ζυμαρικοῦ (κατὰ τὴν Ἀκαδημ.) τὸ κάτω τῶν ζυμαρικών, ἢ κρητῆς (Πλδ. ζ', οζ'), τὸ διακόνιον (Σουῖδ.). **ABAISSEMENT**, καταβάσμα, χαμηλωμα. **S**. (μετρ.) ἐλάττωσις, ὑφείσις. ταπεινώσις ὑποβίβασμός. ἐξευτελισμός. **ABAISSEUR**, ῥ. καταβάζω, χαμηλόνω. **S**. ἐλαττώνω, ταπεινώνω, ἐξευτελλίζω. || (μσ.) καταβάνω. **S**. ταπεινούμαι. || (μθμκ.) κατάγω (κάθετον) ὑποβιβάζω (τὴν ἐξίσωσιν). || (μαγειρ.) λεπτόνω (τὸ φύλλον τοῦ ζυμαρικοῦ). **ABAISSEUR**, (ἀνατομ.), καταγωγός (μῦς). **ABAJOUR**, θ. παραγναθῆς (ἔσωθεν τῆς γνάθου τινῶν ζώων). **ABALOURDIR**, ῥ. ἀπομωραίνω. || (ἢ πθ. μτχ. ὡς ἐπιθ.) βαρυκέφαλος. **ABALOURDISSEMENT**, ἀπομωράσις. **ABANDON**, παραμέλησις, ἐγκατάλειψις. παραίτησις (δικαιώματος). παραχώρησις (κτημάτων). ἀφοσίωσις (εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν). ἀφέλεια (τρόπων ἢ φράσεως), εἰλικρίνεια. || abandon de Dieu, παραμέλησις Θεοῦ. || à l'—, ἐπὶ τῷ— τοῦ— **ABANDONNEMENT**, ἀπομωράσις

(ΛΕΞΙΚ ΓΑΛΛΟΕΛΛ.)

